

पूजा

पाशः ४१ अन्तरकरे पुष्पशृङ्गः ४२ इतरकरे पुष्पशृङ्ग-
चापः ४३ अन्तरकरे पुष्पशृङ्गाः ४४ श्रीमन्मा-
शिवपादुका ४५ स्वसमानवेशास्त्रावरणदेव-
ताभिः सह सिंहासनारोहणम् ४६ कामेश्वर-
पर्यङ्कोपवेशनम् ४७ अन्तःशयनचक्रम् ४८
आचमनीयम् ४९ कर्पूरवटिका ५० आनन्दो-
क्तासविलासहासम् ५१ मङ्गलाराविकम् ५२
श्वेतच्छत्रम् ५३ चामरयुगलम् ५४ दर्पणः ५५
तालवृत्तम् ५६ गन्धः ५७ पुष्पम् ५८ धूपः ५९
दीपः ६० नैवेद्यम् ६१ पुनराचमनीयम् ६२
ताम्बूलम् ६३ वन्दनम् ६४ इति तन्त्रसार-
सिद्धयामलः ॥ * * * वटत्रिंशदुपचारा यथा,—
“आसनान्धुजने तद्दुर्बर्तननिरुचये ।
सम्भार्जनं सर्पिरादिसपनावाहने तथा ।
प्राद्यार्चाचमनीयम् ज्ञानीयमधुपर्कौ ।
पुनराचमनीयम् वस्त्रयज्ञोपवीतके ।
अलङ्कारो गन्धपुष्पधूपदीपास्तैश्चैव च ।
ताम्बूलादिकनैवेद्यं पुष्पमाला तथैव च ।
अनुलेपनम् शय्या च चामरयजनन्तथा ।
आदर्शदर्शनचैव नमस्कारोऽथ नर्तनम् ।
गीतवाद्ये च गानानि स्तुतिहोमप्रदक्षिणम् ।
दन्तकाष्ठप्रदानम् ततो देवविसर्जनम् ।
उपचारा इमे ज्ञेयाः वटत्रिंशत् सुरपूजने ॥”
इत्येकादशीतत्त्वम् ॥

अष्टादशोपचारा यथा,—
“आसनं स्वागतं पादमर्धमाचमनीयकम् ।
स्नानं वस्त्रोपवीतम् भूषणानि च सर्वशः ।
गन्धं पुष्पं तथा धूपं दीपमन्नम् दर्पणम् ।
मात्स्यानुलेपनचैव नमस्कारविसर्जने ।
अष्टादशोपचारेस्तु मन्त्री पूजां समाचरेत् ॥”
अथ बोद्धशोपचाराः ।
“पादमर्धं तथाचामं स्नानं वसनभूषणे ।
गन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्याचमनन्ततः ।
ताम्बूलमर्चना स्तोत्रं तर्पणम् नमस्कृत्या ।
प्रपूजयेत् प्रपूजायां उपचारांस्तु बोद्धशः ॥”
(अन्यप्रकारबोद्धशोपचारा यथा,—
“आसनं स्वागतं पादमर्धमाचमनीयकम् ।
मधुपर्काचमनीयं वसनाभरणानि च ।
गन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्यं वन्दनन्तथा ॥”)
अथ दशोपचाराः ।
“पादमर्धं तथाचामं मधुपर्काचमनन्तथा ।
गन्धादयो नैवेद्यान्ता उपचारा दश क्रमात् ॥”
अथ पञ्चोपचाराः ।
“गन्धादयो नैवेद्यान्ताः पूजाः पञ्चोपचारिकाः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

अथुप्यादेः पूजानिवेधमाह ।
“अथुचिर्न महामायां पूजयेत्तु कदाचन ।
अवश्यंस्तु करेभ्यस्तं सोऽतिभक्तियुतो नरः ॥
दन्तरक्ते ससुप्तम् करणम् न विद्यते ।
सर्वेषामेव मन्त्राणां करणान्तरकं ब्रजेत् ॥
जानूँ चतजे जाते नित्यकर्म न चाचरेत् ।
नैमित्तिकम् तदधःस्वव्रक्तो न चाचरेत् ॥

पूजा

लोतके च ससुप्तम् सुरकर्मणि मैथुने ।
धूमोद्गारे तथा वान्मौ नित्यकर्मणि संत्यजेत् ॥
इत्ये भुक्ते त्वणीर्षे च नैव भुक्ता च किञ्चन ।
कर्म कुर्यान्नरो नित्यं स्वतके न्यतके तथा ।
पत्रं पुष्पम् ताम्बूलं भेषजलिनं कल्पितम् ।
कणादिपिण्डान्मन्त्रं फलं भुक्ता न चाचरेत् ॥
जलस्यापि नरश्रेष्ठ । भोजनादभेषजादते ।
नित्यक्रिया निवर्तते सह नैमित्तिकैः सदा ॥
जलौकां गृहपादच हस्तिगच्छपादिकम् ।
कामाहर्म्मनं संस्पृश्य नित्यकर्मणि संत्यजेत् ॥
विशेषतः शिवापूजां प्रसीतपितृको नरः ।
यावद्व्यस्यत्यन्तं मनसापि न चाचरेत् ॥
महागुरुनिपाते तु काव्यं किञ्चित् चाचरेत् ।
आर्त्तव्यं वस्यच्च आङ्गं देवयुतम् यत् ॥
गुरुमाणिष्य विप्रश्च प्रहृष्टैश्च पाणिना ।
न कुर्यान्नित्यकर्मणि रेतःपाते च भैरव ! ॥
आसनचाङ्गं पात्रम् भयमासादेत्येन यत् ।
ऊधरे हस्तिवृत्तं स्थाने रुद्धेऽपि नार्चयेत् ॥
नीचैरासाद्य तत्स्थानं शुचिः प्रयतमानसः ।
अर्चयेत्तु किं देवीं देवमन्यश्च भैरव ! ॥
दिग्विभागे तु कौबेरी दिक् शिवाप्रोक्तकारिणी ।
तस्मात्तन्मुखमासीनः पूजयेत्तु किं सदा ॥”
पूजास्थानानि यथा,—
“लिङ्गस्यां पूजयेद्देवीं पुस्तकस्यां तथैव च ।
स्थण्डिलस्यां महामायां पादुके प्रतिमासु च ॥
चित्रे च त्रिशिखे खड्गे जलस्थायि वापि पूजयेत् ।
पञ्चाशदङ्गुलं खड्गं त्रिशिखम् त्रिशूलकम् ॥
शिलायां पञ्चतस्याग्ने गङ्गायामपि तत्त्वमा ।
आर्यावर्ते मध्यदेशे तथा पञ्चतमङ्गरे ।
देवीं संपूजयेन्नित्यं भक्तिमद्भासमन्वितः ।
वाराणस्यां सदा पूजा सम्पूर्णफलदायिनी ॥
ततस्तु दिगुणा प्रोक्ता पुरुषोत्तमसन्निधौ ।
ततोऽपि दिगुणा प्रोक्ता वारवत्यां विशेषतः ॥
सर्वज्ञेयसु तीर्थेषु पूजा द्वारवतीसमा ।
विन्ध्येश्वरगुणा प्रोक्ता गङ्गायामपि तत्त्वमा ।
आर्यावर्ते मध्यदेशे ब्रह्मावर्ते तथैव च ।
विन्ध्यवत्फलदा पूजा प्रयागे पुष्करे तथा ॥
ततश्चतुर्गुणं प्रोक्तं करतोयानदीजले ।
तस्याश्चतुर्गुणपला नन्दिकुले च भैरव ! ॥
तस्माश्चतुर्गुणा प्रोक्ता जम्बोद्वेश्वरसन्निधौ ।
तत्र सिद्धेश्वरीयोनौ ततोऽपि दिगुणा स्मृता ॥
ततश्चतुर्गुणा प्रोक्ता जौहिन्यनद्याधिवि ।
नत्त्वमा कामरूपे तु सर्वज्ञेय जले स्थले ॥
सर्वज्ञेयो यथा विष्णुर्लक्ष्मीः सर्वोत्तमा यथा ।
देवीपूजा तथा शक्ता कामरूपे सुरालये ॥
देवीदेवं कामरूपं विद्यतेऽन्यत्र तत्त्वमम् ।
अन्यत्र विरला देवी कामरूपे यद्दे यद्दे ॥
ततः शतगुणं प्रोक्तं गौलङ्कूटस्य मन्त्रके ।
ततोऽपि दिगुणं प्रोक्तं वैरुके शिवलिङ्गके ॥
ततोऽपि दिगुणा प्रोक्ता शैलपुष्पादयोनिषु ।
ततः शतगुणं प्रोक्तं कामाख्यायोनिसम्बले ॥”
इति कालिकापुराणे ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अध्यायौ ॥

पूजा

पूजासनानि तत्फलानि च यथा,—
“उपविश्यासने रम्ये लम्बाजिनकुशीतरे ।
राक्षसे कम्बले वापि काशारादौ व्याघ्रचर्मणि ॥
न कुर्यादर्थेन विष्णोः शिवे काष्ठासनादिषु ।
काष्ठासने वृथा पूजा पाषाणे रोगसम्भवः ॥
भूम्यासने गतिर्नास्ति वन्यासने दरिद्रता ।
कुशासने शानटङ्घ्रिः कम्बले सिद्धिरुत्तमा ॥
लम्बाजिने घनी पुष्पी मोचः स्याद्व्याघ्रचर्मणि ।
मन्त्रयोगं प्रकुर्वीत भोगार्थं सुखमासने ॥”
इति पाद्मोत्तरखण्डे ७४ अध्यायः ॥
पूजाधिकारिता प्रयोजकदेववटपूजा यथा,—
“गणेशं दिनेशं वङ्गं विष्णुं शिवं शिवाम् ।
संपूज्य देववटकश्च सोऽधिकारी च पूजने ॥
गणेशं विघ्ननाशाय निष्पापाय दिवाकरम् ।
वङ्गं सुहाय विष्णुश्च सुक्तये पूजयेन्नरः ॥
शिवं ज्ञानाय ज्ञानेशं शिवाश्च नृदिहृदये ।
संपूज्य तान् लभेत् प्राप्नो विपरीतमतोऽन्यथा ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रल्लितखण्डे ८ अध्यायः ॥
द्वादशमासे विष्णुपूजाविधिर्यथा,—
“प्रत्यहं कार्त्तिके मासि जातीपुष्पैः समर्चयेत् ।
द्वादशखण्डदीपश्च नियतात्मा हृदयतः ।
ब्राह्मणान् भोजयित्वा सहसायुज्यमाप्नुयात् ॥
मार्गशीर्षे नवान्नेन वक्त्रपुष्पैश्च केशवम् ।
समर्च्य भोजयेद्विघ्नान् वैकुण्ठपदमाप्नुयात् ॥
धनुष्युषश्च देवेशं मासमेकं निरन्तरम् ।
अर्चयेदुपवासैश्च करवारेः सितसितैः ॥
धूपैर्दीपैश्च नैवेद्येद्याश्च नृदिहृदये ।
समाप्नो भोजयेद्विघ्नान् महाभागवतोत्तमान् ॥
आश्वमेधसहस्रस्य फलेमाप्नोत्यर्चयः ॥
तपोमास्तुदिते भानौ स्नात्वा नद्यां विशेषतः ।
अर्चयेन्नाधवीपुष्पैरुत्तमैश्च सुभानने ॥
पायसं विविधं दिवं भक्ष्या तत्र निवेदयेत् ।
मासान्ते वैष्णवान् विघ्नान् भोजयेत् शक्तितो ॥
इति ॥
तपस्ये च तथा देवि । माधवेः कुसुमैः सुभैः ।
स्नात्वा संपूजयेद्विष्णुं मासमेकं निरन्तरम् ॥
शर्करासु हृतं नित्यमपूजां निवेदयेत् ।
वैष्णवान् भोजयेत्तस्मा मासान्ते सुभदर्शने ॥
मधुमासि तथा नित्यं वज्रलेखस्यैरपि ।
पूजयेज्जगतामीशं गुडाम्बु ! निवेदयेत् ॥
मासान्ते वैष्णवान् विघ्नान् भोजयेत् सुसमा-
हितः ॥
सहस्रवार्षिकं पूजाफलं नित्यमवाप्नुयात् ॥
माधवे पूजयेद्विष्णुं शतपञ्चमैर्होतले ।
पूजयित्वा विधानेन दध्यसफलचतुष्टयम् ॥
गुडोदकश्च भक्ष्या वै तस्मिन् देवि । निवेदयेत् ।
लम्बाशु युक्तो जगन्नाथः प्रीतो भवति पाञ्चतिलैः ।
ज्येष्ठे तु शुक्लकमलेः पाटलेः कुसुदीपलेः ॥
अर्चयित्वा चतुर्थेश्वरमन्त्रं चतुर्फलैर्युतम् ॥
निवेदयित्वा भक्ष्या वै गवां कोटिप्रदो भवेत् ॥
वैष्णवान् भोजयेन्नित्यं मासान्ते भक्तवत्तमः ।
ब्राह्मणाश्च शिवे ! सर्वं फलमानन्त्यमनुते ॥